

Üstad'ın gülmemesinden, bir Nur talebesinin mecbur kalmadıkça gülmemesi sonucunu istihraç edebilir miyiz?

İslamiyet, adap, erkan ve nezahet dini olduğundan, her şeye bir kaide ve kural getirmiştir. Dinimizde gülmenin ve tebessümün yeri ve şekli izah edilmiştir. *Her şeye gülmek hafiflik alameti ve devamlı latifeleşmek, muhabbetin ve uhuvvetin kezzabıdır.*

Ciddiyet ise; güzel huyların, ahlakların ve kemalatın esası, temeli ve muhafızdır.

Demek ki; insanlar edep açısından yeri geldiğinde gülebilir, mülâtefe edebilir ve böyle olmakla birlikte ciddiyetini de muhafaza edebilir.

Güzel huy ve hasletler şahıs, zaman ve mekânın değişmesiyle, mahiyetleri de değişir. Büyük insanların tutum ve davranışları onlara göre özeldir. Onların hayat standartları bizlerden çok farklıdır.

Hayırlı insanların iyilikleri ve haseneleri; Allah'a yakın kullarda ise kötülüktür ve seyyiattır.

Vazifeli ve kemalat sahibi insanların, bizim davranışları sergilemeleri, bir düşünüş ve sukuttur. Bizlerin ise; onları taklit etmesi, riyakarlık, gösteriş ve haddi aşmaktır.

Dolayısıyla herkes bulunduğu zaman, mekân ve hayat standardı açısından, imtihana tabi olup, o manada ahlak ve muamelatını sergilemeleri icab eder.

Resulü Kibriya (a.s.m.) buyuruyor ki;

“... Sizler benim bildiğimi bilse idiniz, az güler çok ağlardınız...”(1)

Üstadımız da bir ifadesinde (mealen) şöyle buyuruyor:

"İslam alemine ve Müslümanlara gelen ızdırap, çile ve musibetlerin, önce kendi ruhuma ve vücuduma indiğini hissediyorum. Bu, bende yeme, içme ve keyfetme zevkini ve lezzetini gidermiştir.”(2)

Yukarıdaki ifadeler, büyük insanların hayat standartını göstermektedir. Bizler onların makamında olmadığımızdan; fıkıhın, sünnet ve adapla ilgili kısımlarını hayatımızda tatbik edebilirsek, çok mükemmel ve ideal bir insan haline geliriz.

İnsanın ciddiyete ve hakikate ihtiyacı olduğu gibi; tebessüme, keyfe ve eğlenceye de ihtiyacı vardır. Bu fıtratın icabıdır. Ancak her şeyin bir haddi ve hududu vardır. Derman bile haddini geçerse dert ve bela getirir ve öldürür.

Kahkahadan ve şakalardan uzak durmak kaydıyla, tebessüm ve mülatefeli hayat, inşallah yer ve zamanına göre güzeldir ve faydalıdır.

Demek ki gülmeyi ve ciddiyeti; zemin, zaman, şahıs, makam ve şartlara göre ayarlamak önemlidir.

Dipnotlar:

(1) bk. Tirmizî, Zühd 9, (2313); İbnu Mâce, Zühd 19, (4190).

(2) bk. [İlk Dönem Eserleri, Hutuvat-ı Sitte, Mukaddime.](#)